

alle Købstadkirkerne ere jo selvejende, og selvfølgelig maa Købstædernes Skatteydere betale Kirkeligning. Fremgangsmaaden er den, at Kirkeinspektionen i en Købstad vedtager Kirkens Budget og derefter fordrer Underskuddet lignet af Kommunen paa Købstadsognets til Folkekirken hørende Medlemmer, og Byraadene have ikke en Gang Erklæringsret. Jeg skal nævne et Par enkelte Summer, som i Regnskabsaaret 1905—06, som der foreligger Oplysninger om, ere paalignede omkring i nogle Købstæder til Dækning af Kirkernes Underskud. I Aarhus maatte Skatteyderne i nævnte Aar til Dækning af Underskuddet betale 31,678 Kr. eller godt 50 Øre pr. Indbygger, i Svendborg 6,900 Kr., i Kolding 6,140 Kr., begge Steder altsaa ca. 50 Øre pr. Indbygger, og i Aalborg 23,200 Kr., altsaa et lignende Beløb. Jeg saa tilfældigt forleden Dag, hvorledes Skatteyderne indenfor et Sogn i Aarhus i Aar maa betale 80 Øre pr. 100 Kr. Skatteindtægt til Dækning af Kirkens Underskud, altsaa 10 Gange saa høj en Skat, som her er paalagt Københavns Kommune. Jeg nævnedes her nogle Hovedsummer, hvorefter det blev ca. 50 Øre pr. Indbygger, men i København har Ligningen i de 5 Aar, denne Lov har været gældende, det sidste Aar altsaa indbefattet, gennemsnitlig indbragt 80,000 Kr., altsaa i Forhold til Folketallet langt mindre pr. Indbygger end i de andre nævnte Købstæder. Ogsaa denne Paastand om denne særlige Undtagelsesstilling for Københavns Kommune er altsaa ganske urigtig.

Jeg vil kun fremdrage eet Punkt til af, hvad det ærede Medlem som Udvalgsmedlem har forklaret Kommunalbestyrelsen og har tilbudt at dokumentere her for et eventuelt Udvalg. Det udtales i Betænkningen, at Posten „Lønninger“ er stigende paa alle Kirkebudgetter, og derefter fortsættes: „Det synes nemlig næsten overalt at forholde sig saaledes, at Kirkeinspektionen med Præsten som Formand har søgt at faa sin og sine Kollegers Gager forhøjede ved Bidrag fra Kirkerne, og hertil haves sikkert ingen Hjemmel.“ Nej, hertil haves ingen Hjemmel, det er sikkert nok, men haves der nogen som helst Hjemmel til at fremsætte en saadan Paastand? Den er jo fuldstændig grundløs, selvfølgelig, det kan ikke være rigtigt, at Kirkeinspektionen med Præsten som Formand har søgt at faa sine Gager forhøjede. Det er allerede umuligt af den Grund, at Kirkeinspektionen jo ikke har nogen Lønning. Det af Borgerrepræsentationen valgte

Medlem af hver Kirkeinspektion har dog sikkert ikke søgt at tilvende sig Gage, endsige en Gageforhøjelse, men det siger jo Betænkningen, og Betænkningen siger tilmed, at dette har vist sig næsten overalt, altsaa næsten ved alle Kirker. Her kan da altsaa kun være sigtet til Sognepræsten; det kan kun være dette Medlem af Kirkeinspektionen, til hvilket Ordene sigte, „at Kirkeinspektionen med Præsten som Formand har næsten overalt søgt at faa sin Gage forhøjet“. Det vilde interessere mig meget at høre det ærede Medlem nævne kun et eneste Eksempel, hvor en Præst har søgt at faa eller har faaet sin Lønning forhøjet gennem Ligning af Bidrag til Københavns Kirker. Det skal jo være Tilfældet næsten overalt, har det ærede Medlem sagt i Betænkningen, det vil altsaa kunne være let for ham at fremføre et enkelt eller et Par Eksempler, de kunne jo sikkert allerede komme i Dag, her behøve vi da ikke at afvente et Udvalg, hvor det ærede Medlem vil kunne dokumentere sin Paastand. Selvfølgelig er den Historie om, at næsten overalt har Præsten søgt at faa sin Lønning forhøjet gennem disse Bidrag til Københavns Kirker, fuldstændig grundløs, den er rent Digt.

Jeg har nu kun en Bemærkning tilbage overfor det ærede Medlems Oplysningsarbejde. Det angaar Frue Kirke. Da vi sidst behandlede Lovforslaget her i Tinget, dvælede det ærede Medlem længe ved Frue Kirke, paastod, at de fattige Distrikter nu, ved at Ligningen gjordes almindelig, vilde komme til at betale for Beboerne i dette velhavende Sogn, betale for disse Velhavere. Betænkningen vender tilbage hertil og udtaler: „At en af Danmarks rigeste Kirker, Vor Frue Kirke, andrager om Tilskud af Ligningen, som benyttes til at forrente og afdrage et gammelt Laan, formene vi falder ganske udenfor Ligningens Hensigt.“ Og videre fremme oplyses saa, at hvad Vor Frue Kirke skal have til Dækning af sit Underskud sidste Regnskabsaar, er 1,656 Kr. Det er nu et mærkeligt Udtryk dette, at denne rige Kirke andrager om at faa Part i Ligningen. Ordningen er jo netop den, ved Loven om Ligning uanset Sognegrænserne, at der bliver en fælles Kasse, hvoraf Kirkernes Behov udredes. Derved bliver det ikke Frue Sogns Medlemmer, der ved Paaligning skulle dække de 1,656 Kr., men de skulle deltage i den almindelige Paaligning, og Kirkens Underskud bliver altsaa betalt af denne. Der kan jo saaledes slet ikke være Tale om, som der er skrevet,